

ΝΕΟΣ ΕΛΛΗΝΟΜΝΗΜΩΝ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΕΝΟΝ ΚΑΙ ΕΚΔΙΟΜΕΝΟΝ

ΥΠΟ

ΣΠΥΡ. Π. ΛΑΜΠΡΟΥ

18
—
1924

ΦΩΤΟΤΥΠΙΚΗ ΑΝΑΤΥΠΩΣΙΣ * 1969 * RÉIMPRESSION ANASTATIQUE

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ΒΑΣ. Ν. ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ

BAS. N. GRÉGORIADÈS

EDITIONS

E.Y. Δ. Γ. Ι.
ΙΩΑΝΝΙΝΑ

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ ΙΟΑΝΝΙΝΩΝ
ΤΟΜΕΑΣ ΝΕΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΕΠΙΔΙΟΝΤΗΣ ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΚΩΔΙΚΩΝ ΤΩΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΩΝ ΤΙΛΗΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ

Δ'

Εθνικής Βιβλιοθηκής Σπύρ. Η. Δαμηρούτ.

25.

Χαρτ. 0,155 × 0,10. Αιώνος Χ V (φ. 211).

1 (φ. 6α). Άτονυσέου Περιήγησις οίκοομάνης.

*Ανεπίγραφος. Μόνον οι στίχοι 1—10.

2 (φ. 7α). Στίχοι αίς τούς μῆνας κατ' Αἰγαντίους.

*Αρχ. Πρῶτος Θάτ̄ έξαν δρεπάνην ἐπὶ βότρων ἔγειρεν. *Ἐν τῇ φῷ Σεπτέμβριος.
Τέλ. καὶ Μεσωρὶ Νεῖλοι φίρει φυσίζων ὥδως. *Ἐν τῇ φῷ Αὔγουστος.

Εὑρηνται ἔκδεδομένοι ἐν τῇ Anthologia Palatina IX 383.

3 (φ. 7δ). Στίχοι αίς τὰ ζῷδια.

*Αρχ. Κρίτ̄ος πρεπηγὸς ἔστιν ἀρχὴ τοῦ γρόνου. *Ἐν τῇ φῷ Μάρτιος. Τέλ. Οἱ δὲ ζῷδιας δηριωσις ἰγδών γένους. *Ἐν τῇ φῷ Φεβρουάριος.

4 (φ. 8α). «Ἐκταταμένα εἰσὶν ἐν τοῖς διχρόνοις ταῦτα».

*Αρχ. Ἀρροδιτότατος ἀνταρότατος ἀρθίτος ἀπρόσιτος. Τέλ. χυμός· χυλός· φεύγεις· φαρός· φυγή.

5 (φ. 8δ). Λέξεις ἐκ Βικλειῶν δ'.

*Αρχ. μολίνιν· νοκίμ· ἡν τρέφων βοσκήματα.

6 (φ. 10α). Γραμματικά στρειώματα.

*Αρχ. Σημεῖωσαι δὲ οἱ μὲν τόποι τῆς ὁδοῖς τρεῖς εἰσιν.

7 (φ. 10δ). «Κανόνες κατὰ μάρος».

*Αρχ. Τὸ αἴτιον ἐπίτασιν δηλοῖ. εἴτε στίρησιν. εἴτε ὅμοι.

8 (φ. 12δ). Περὶ ἀνωμάλων ῥημάτων κατὰ στοιχείον.

*Αρχ. (φ. 13α). *Ἐν πᾶσιν ἀπλῶς τοῖς βήμασι καθόλου τὰ δεύτερα τῶν προετα-
κτικῶν βραχυκαταληκτοθεῖν.

9 (φ. 14α). «Στίχοι ἡρωῖκοι τοῦ ἀγιωτάτου πατριάρχου Θεο-
πόλεως μεγάλης Ἀντιοχείας καὶ πάσης Ἀνατολῆς Θεοῖσιώρού τοῦ
Βικλειῶν».

*Αρχ. Αστέρις ὁς πολύρωτος ἀρρεγγαῖς ὅμιλα νοκτός.

¹ Συνέχεια ἐκ τοῦ N. Ελληνομνήμονος Τόμ. IZ' ε. 414.

10 (φ. 176). «Θεμιστίου ἐλεγεῖοι, οὓς εἶπεν Ἐπαρχος ἀναγόρευδμενος».

Τέσσαρες στίχοι. "Αρχ. Ἀγαπητὸς αἰθέρης ὄπεράμανος, ἐς πόθιν ἥλθες.

11 (φ. 176). Περὶ ἐνακρεούτεον μέτρον βραχέα.

"Αρχ. Τὸ ἀνακρεότεον μέτρον δύεται πόδες δ'.

12 (φ. 186). «Διογοσίος περιήγητος εἰς οἰκουμένης».

Μετὰ διαστίχου ἔρυθρας ἐρμηνείας λέξεων καὶ παρασελιδίων σχολῶν ἔρυθρῶν καὶ μελατῶν, ὃν πρώτον Οὐ σὺν τῇ ἀστικήτῳ εἰκαστέον· οἰκουμενικὸν γάρ τὸ σύνταγμα. Εἴτα Προτάξει τῆν Λιβύην ἐπει Λίβυς ἡ. Προτάσσονται (φ. 18a) «Σχόλια τοῦ παρόντος βιβλίου, ὃν ἀνωθεν δὲ ἀπεσπασμένος στίχος ὅπου παίνουν λιπαρὸν πάδον Λιγύπτου.

13 (φ. 595). «Πλινθάρου Πόθια».

Μετ' ἔρυθρας διαστίχου ἐρμηνείας λέξεων, οἵτις γίνεται ἀραιοτέρᾳ ἀπὸ κοῦ δ' εἶδους, παύει δὲ τελείως ἀπὸ τοῦ ε'. Προτάσσεται (φ. 58a). «Περὶ τῶν κώλων τῶν στροφῶν καὶ ἀντιστροφῶν τοῦ πρώτου εἶδους τῶν Πυθίων». "Αρχ. Τοῦ πρώτου εἶδους τῶν Πυθίων αἱ στροφαὶ καὶ ἀντιστροφαὶ. Εἴτα «Περὶ τῶν κώλων τῶν ἐπιφθῶν». "Αρχ. Αἱ ἐπιφθοὶ κώλων ἐκάστην, εἰ. Όμοίως καὶ πρὸ ἐκάστου τῶν ἐπομένων εἰδῶν. Μετὰ τὸ φ. 112β, παρεμβαλλομένου τοῦ κατωτέρῳ ὑπ' ἀριθ. 14 ποιήματος τοῦ Ἰωάννου Πεδιασίμου, διακόπτεται τὸ δ' εἶδος ἐν ταῖς λέξεσι βούτοις δῆσαις ἀνάργακαι (στ. 234) ουνεχιζόμενον ἐν φ. 121a διὰ τῶν λέξεων ἐντεις αὐχένας μέχρι τέλους καὶ ἐπομένων τῶν διλλῶν εἰδῶν μέχρι καὶ τοῦ φ', οὐ ἐν τέλει (φ. 176β) Τέλος τῶν Πυθίων διητῶν Πινθάρου.

14 (φ. 113α—120β). «Τοῦ Βεολγαρίας χαρτοφύλακος καὶ ὄπατος τῶν φιλοσόφων χῶρ Ἰωάννου διεκόνου τοῦ Πλειστεύμου Ποίημα εἰς τοὺς Ἡράκλεος ἀθλοὺς».

"Αρχ. Τοὺς Ἡράκλείους ἀνδρικοὺς δέκα δύο
ἐντεῦθεν ἐκμάιθην φιλότεις ἀθλοὺς.

Μετὰ διαστίχου ἔρυθρας ἐρμηνείας λέξεων.

15 (φ. 120β). «Ἐκ τῆς ἐπιστολῆς Εὔσταθίου».

"Αρχ. Ὁ δὲ Διονύσιος Λίβυς μὲν ἦν, συγγράφεσθαι δὲ καὶ ἀλλα βιβλία λέγεται. Προηγεῖτο κατὰ ταῦτα πιθανώτατο δρογῆθεν τὸ φύλλον τοῦτο, ἀρα καὶ τὰ πρὸ αὐτοῦ τὰ περιέχοντα τὸ ὑπ' ἀρ. 14 ποίημα τοῦ Πεδιασίμου τῆς ὑπ' ἀρ. 12 περγήσεως τοῦ Διονυσίου. Άλλα δὲν ἀποκλείεται καὶ ἡ σκέψις, διτι τὰ ἐκ τοῦ Εὐσταθίου περὶ τοῦ Διονυσίου παρενεγράφησαν κατόπιν εἰς τὸ φ. 120β, μείναν δρογῆθεν τυχόν μηραφον. Ασφαλῶς δὲ νὰ κρίνωμεν δὲν δυνάμεθα, ἐπειδὴ δὲ καδίξ απερεῖται ἀριθμήσεως τῶν τετραδίων.

16 (φ. 178α). [Θεοῦ θώρευ Προδρόμου Γαλεούμυσιον μαχέα].

"Διεπιγραφος. Προηγεῖται ἐν φ. 177α. «Υαόθεοις τῆς γαλεομυσιάς». "Ἐν δὲ φ. 177β «Τὰ τοῦ δράματος πρόσωπα».

17 (φ. 1886). «Ἐπιτομὴ τῶν ἔννεα μάτρων ἐκ τοῦ ἑγχειρίδιου
‘Μηφατιστένωνος».

“Ἄρχ. Τὸ ὄμβριὸν δίχεται· κατὰ μὲν τὰς περὶ τὰς χώρας.

18 (φ. 192α). Περὶ ὥρατων.

“Διεπίγραφον. “Ἄρχ. Τῆμα φοιστικὸν λέλειψε ἀλλειρεῖτην.

19 (φ. 1935). «Τήρατα ἀνώμαλα».

“Ἄρχ. Αρχὴ τοῦ κατοικεῖσθαι. Άξω δύνεις οὐ (=έόριστος) αὐτοῖς διαθῆναι καὶ διασθῆναι.

20 (φ. 201δ). «Περὶ πνευμάτων».

“Ἄρχ. Πόσα πνεύματα; Ένος· ή δύο; ή καὶ ή ψιλή;

21 (φ. 203α). «Μηρωδεσχος Περὶ ἑγκλιγορένων καὶ ἑγκλιτ-
κῶν καὶ συνεγκλητικῶν μορίων».

“Ἄρχ. Ἐργάνωμενόν ἔστι μόριον, λέξισκατὰ τὸ οὔλος ὁδηγούμενη.

22 (φ. 206δ). «Περὶ τοῦ ἕστιν».

“Ἄρχ. Τὸ ἔστιν ἡμίκια ἔρχη τοῦ λόγου ή ὄντοτάτατα;

23 (φ. 207δ). Ιστρικαὶ συνταγαὶ.

24 (φ. 208α). Περὶ μάγων.

“Απόστολος ἀκέφαλον. “Ἄρχ. ... τοις μερικὸν τῆς τεκοῦσης χρωκτέρων ἔγων,
ἥν γάρ αὐτῇ μετρῶν τοι μήκαι ἀντικύννονται. Τέλ. γράψαντες οὐτούς· εν τῷ διοπτιτέ ξερῷ
αὐτῶν ἔστησαν (αἱ δύο αὖται λέξεις διαγεγραμμέναι). διέτασον, ένω μεγάλω βραστού·
λαζ Ἰησοῦ τὸ πέρσικὸν κράτος ἀνέθηκεν.

25 (φ. 208α). «Τοῦ Χριστού μού εκ τοῦ κατα Ματθέου».

“Ἄρχ. Καὶ γάρ προκόλλος’ τοῦ χρόνου δοκεῖ μοι ο αστεῖος φανεῖνται. Τέλ. ούτως
γάρ γεγραπτεῖ διά τοῦ ιεροφήν . . .

Τὰ ὑπ’ αρ. 24 καὶ 25 ἐπὶ ἄλλου χάρτου καὶ ἡς ἄλλου μέλανος γεγρα-
μένα τὸν ιερόν αἰώνα.

Τὰ φ. 1—5 ἀπετέλουν σ.ιριγμα τῆς; σταχθώσεως βιρσίνης; μεθ’ ἀπλῶν
ἔνιτυπωμάτων, ἐν οἷς καὶ θυρεοί μετὰ δικεφάλων ἀετῶν. Τούτων δὲ μόνον
τὸ 1β ἔχει λείψανα παρασεσημασμένου μέλους, τὰ δὲ λοιπὰ εἶνε ἄγραφα.
Τὰ δὲ ἀντίστοιχα παράτυλλα τοῦ τέλους περιέχουσι πλήν παρασεσημασμέ-
νου μέλους λέξεις ἀλφαριθμικῶς τε αγμένας ἀνευ ἔρμηνειας. Τὰ φ. 6β, 9, 13β.
190β—191β ἀρχῆθεν ἄγραφα. Πλὴν δέ τινων ἀριθμητικῶν ὑπολογισμῶν καὶ
δοκιμίων κονδυλίων ἐν τοις τούτων ἐν μὲν φ. 9β παρενεγράφησαν ἐν μετα-
γενεστέρῳ χρόνῳ τάδε· Ή βίβλος αὐτῇ ἐναὶ τοῦ ἀγίου Γεωργίου τοῦ εἰς τὰ χρηματά-
τῶν βουτῶν Ζακύνθου. Καὶ ἡτον τοῦ μοναχοῦ Παγωμίου τοῦ Ρουσάνου, ἐν δὲ φ. 18β
χειρὶ τοῦ εἰς αἰώνος Τιμιώτατε μεγάλες γαροφύλλαι τῆς ἀγιοτάτης τοῦ θεοῦ μεγάλης
ἐκκλησίας, Θεοφιλίστατε πρωτονοτάριε, Ἐντιμότατε Ιερομνήμων καὶ χειρὶ τοῦ εἰς
αἰώνος Θεωρήσταται επήκοος τῆς αγίας πολιού Κερνίτις (=Κερνίτης), ἐν δὲ φ.
191β χειρὶ τοῦ εἰς αἰώνος τῆς ἀνθημόδος ιερομονάχος ὁ Ιουζουνίαν; Ὅρος (=ἡ χειρ;) μὲν
εγράψει τωτὴν τὴν βιβλίων σατυράσσει· φέν καὶ γίνεστε κόνις ἐν (;) 1736· μαίσ·.—
21 αινιέρα τοῦ αγύδος καὶ τοῦ σταυροῦ τοῦ βαστήλων καὶ εἰλενὴ της ματρός τοῦ καὶ ματω-

τέρω Εδ ευρίσκεται από την βάρδωση του χρυσού — 20 ώρη μετά την κατάσταση — 5 Το δύνομα του ιερομονάχου άπαντα και ένα φ. 17β και 192α.

26.

Χαρτ. 0,20 χ 0,15. Αιώνες X VIII—XIX (φ. 33).

1 (φ. 2α). «Αρχή τῶν Ἰερᾶς Ιερού πολιτειῶν στίχων ἐκδιδόμεντων ἐν τῇ αὐτῇ τῇ Κωνσταντινούπολιν πατριαρχικῇ σχολῇ παρὰ τοῦ τιμιωτάτου καὶ λογιωτάτου διδασκάλου καὶ λογοθέτου τῆς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης ἀκαδημαϊκῆς Ἀκαδημίου. αὕτη Ἰερού».

‘Εναλλάξ ἔμμετροι καὶ ὑμετροι.

2 (φ. 9α). «Ἀναχρεόντειον μέτρον».

α'. «Ἀπαντέοντειον εἰς τὸ ἔαρ». — β'. «Ωδάριον». — γ'. «Εἰς τέττιγα». — δ'. «Ἀναφέροντειον μέτρον» εἰς τὸν Χριστόν, προτασσομένου τοῦ αὐτοῦ ἐν περφ. λόγῳ.

3 (φ. 10α). «Ἐπιφανέου ἀρχιεπισκόπου Εκκόρου Περὶ τοῦ φραισολόγου ὁ; ἀλλήλος περὶ φύσισις ἐξίστοις γένος; Θηρίων τε καὶ κατειγόνων».

4 (φ. 17α). «Πόνημα Ἀναστασίου Ἰεροδιακόνοο τοῦ Ερ. Βίου ἐκ τῶν τοῦ Θεοδώρου τοῦ Γαζῆ περὶ δρυμογραφίας διὰ στίχων πολιτικῶν.

Μένει μέτελες ἐν φ. 20β διὰ τοῦ στίχου 'Ἄλλ.' ἔκουε καὶ τῶν ἄλλων ἐπὶ ρήματον.

5 (φ. 21α). «[Περὶ] τῆς διαφορᾶς ἢν ἔχομεν οἱ ἀνατολικοὶ ερῆς τοὺς Λατίνος περὶ τοῦ Πάσχα, καὶ περὶ τοὺς Ἐβραίους διὰ τὸ νομικὸν Φάσικα, δικιας συμβαίνει τοσούτης καὶ πασχάζοντοι αὐτοῖς διν μῆνα πρότερον ἀπὸ ἡμέρας».

6 (φ. 25α). «Τοῦ καρίστου Θεοῦ Βασιλέως τοῦ πτωχοῦ Προδρόμου Ἐξήγησις εἰς τὸ παρόν τροπάριον καὶ ἄλλων πολλῶν».

‘Ο καθδιεκ γέγραπται χειρὶ τοῦ Ἐπιφανίου Δημητριάδου.

Μικρὰ κενά ἐντός τοῦ κειμένου. Μένει μέτελες ἐν φ. 83α διὰ τῶν ἔξης δύο μὲν τῶν τῶν ἀνθρώπων, ψυχῆς φημί καὶ σώματος, μιᾶς δὲ τῆς οἰκείας...

Τὰ φ. 1, 15, 16, 22β, 23, 24, 52β, 53 ἀγραφα. ‘Ἐν φ. 1α παρενεγράφησαν αἱ λέξεις 30 πρ. (=παράδεις), ἐν δὲ φ. 1β 40: πρ. (=παράδεις), πιθανός δὲ τιμὴ τοῦ βιβλίου.

Στάχωσις διὰ χάρτου παλαιοῦ διανυθοῦς.

Χαρτ. 0,22×0,153. Αιώνος XVIII (φ. 250).

1 (φ. 1α). «Ἐπειδὴ τὸν Ἐραντέζη, μεγάλος λογοθέτος τῆς ἐν Κωνσταντινούπολει ποτὲ βασιλείας Ῥωμαίων, Χρονολογικόν, ἀρχόμενον ἀπὸ τῆς βασιλείας τῶν Παλαιολόγων, μέχρι τῆς ἀλώσεως αὐτῆς τὴν Κωνσταντινούπολεως καὶ τέλος τῆς τῶν Ρωμαίων βασιλείας».

Λείπει ἐν ἀρχῇ τὸ ἐν τῇ ἑκδόσει Βόννης προόμιον τὸ ἐν σ. 8,1—5,19. «Ἄλλως δὲ πλεῖστα ὅσαι διαφοραι μάλιστα μὲν περὶ τὴν θέσιν τῶν λέξεων καὶ τὰς χρόνογογίας, ἄλλὰ καὶ συμπληρώσεις.

2 (φ. 22τα). «Χροσόβουλλον ἔκδοθὲν τῇ ἵερᾳ καὶ εἰδασμίᾳ μονῇ τῶν Ἀγίων Τεσσαράκοντα μαρτύρων τοῦ Εηροποτάμου, ἐν τῷ περινέμῳ δρει τοῦ Ἀθω, παρὰ τοῦ αὐτοκράτορος, καὶ βασιλέως Ῥωμαίων, Ριωμαγοῦ».

Τάχ. «Ο τῶν ἀγαθῶν ἀπάντων παρογεύς. Ἐξεδόθη τὸν φερουσάριτν τοῦ „Σιλβ“.

3 (φ. 231α). «Ἐρωτακοχρίσις ἀναγκαῖαι ἔκάστῳ εὐσεβεῖ, ἐρμηνεοθεῖσαι παρὰ τοῦ σοφωτάτου καὶ ἀξοχωτάτου ἐν διδασκάλοις, μεγάλος λογοθέτος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας κυρίου Ἰωάννου Καρυοφύλλου, διατρίβοντος ἐν Βοοκορεστίφ».

Μένουσι κολοβοὶ ἐν τῇ ἀποκρίσει τῆς Ἐρωτήσεως 15' ἐν ταῖς λέξεσι τὰ καλὰ καὶ γριττανικὰ ἔργα τὰ δηλοῦ εἶναι πολλά· δημος . . .

Τὰ φ. 224 καὶ 230 ἀγγαρά.

Ἐν τῇ κάτω ὥφ τοῦ φ. 1α' Ἐκ τῶν τοῦ Δοσιθίου ἀρχιμαντέριτον τοῦ ἀγίου Ιωαννίνου.

Στάχωσις νεωτάτη.

Χαρτ. 0,188×0,14. Αιώνος XVI (φ. 76).

1 (φ. 2α). «Ἡ θεία λειτουργία τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου».

2 (φ. 26α). «Ἡ θεία λειτουργία τοῦ μεγάλου Εὐχαριστού».

3 (φ. 586). «Τάξις γενομένη ἐπὶ χειροτονίᾳ ἀγαγγώστορος καὶ φέλτονος».

4 (φ. 59α). «Τάξις γενομένη ἐπὶ χειροτονίᾳ ὄποδιακόνου».

5 (φ. 606). «Τάξις γενομένη ἐπὶ χειροτονίᾳ διακόνου».

6 (φ. 64α). «Τάξις γενομένη ἐπὶ χειροτονίᾳ πρεσβοτέρος».

7 (φ. 68α). «Τάξις γενομένη ἐπὶ χειροτονίᾳ ἐπισκόπου».

Κάθις πολυτελῶς γεγομένως, Χρυσαῖς ἐπιγραφαῖς καὶ χρυσῷ πάντα τὰ μικρὰ μάρκα γράμματα. Όμοίως χρυσῇ ὡς τὸ πλείστον ἡ λέξις 'Βαρώνιας. Χρυσοῦν δὲ δλον τὸ κείμενον τῶν ἑκφωνήσεων. Κοσμεῖται ὑπὸ 2 μεγάλων καὶ 5 μικρῶν πολυχρώμων ἐπιτίτλων καὶ 55 καλλιτεχνικῶν μεγάλων πολυχρώμων μάρκων γραμμάτων. Ἐν φ. 25β ἔντος πολυχρώμου καὶ διανυθοῦς πλαισίου εἰκὼν τοῦ μεγάλου Βασιλείου, ἀριστα διατηρούμενη πλὴν μικρᾶς φθορᾶς τοῦ προσώπου. Όμοία εἰκὼν ὑπῆρχε πιθανότατα καὶ τοῦ Χρυσοστόμου ἐν μοχῇ, ἐκκλασίου.

Τὰ φ. 1, 23α καὶ 76 ἀγραφα. Τὰ φ. 19 καὶ 31 ἀγραφα εἰς ἀντικατάστασιν ἐκτερούντων, δι' ὃν σχηματίζεται κενόν.

Σεριχώοις διὰ βύρος κοκκίνης μετὰ χρυσῶν ἐπιτυπωμάτων.

29.

Χαρτ. 0,28×0,16. Αιώνος ΧVIII (φ. 97).

«ΒΙΒΛΙΑ ΔΥΟ, τὰ πρώτο λέγεται, ΜΕΤΕΩΡΟΛΟΓΙΚΟΝ. ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟ λέγεται, ΠΕΤΡΑ ΣΚΑΝΔΑΛΟΥ. Τὸ πρῶτο ἀρχίζει ἀπὸ φόλλω α΄ τὸ δεύτερο ἀπὸ φόλλα, μγ΄ εὑρίσκονται δὲ καὶ ἄλλα τινὰ πάντα δρέλιμα· τὰ δύοια, ἀρχίζοντα ἀπὸ φόλλα ρέα', καὶ τελιώνοντα εἰς φόλλ, ριθ'».

1 (φ. 3α). «Βιβλίων τῶν μετεώρων τανήν μεταγραφθὲν (ἐκ τοῦ μεταφρασθὲν) παρ' ἡμῶν 'Αλέξανδρου Κούρκουλον' καὶ ἀγαγγώσεη· αφεθ ὁ χειωθρ—ίζ—.

"Ἄρχ. Μέλλοντας νὰ διηγηθοῦμεν διὰ τὰ μετέωρα πράγματα. Ἐν τέλει «Πίναξ, τοῦ μετεώρου βιβλίου» διστηλος, οὐ τῶν στηλῶν ἐν μέσῳ Ἀλέξανδρος Κούρκουλος, καὶ ἀπαγνώστης. Ἐν τέλει· Ἐπιλειῶθη τὸ παρὸν βιβλίον ἐν ἑταὶ 1729 —ἐν μην., Οχτώρ. 31. Τοῦ Μετεωρολογικοῦ προηγεῖται ἐν φ. 2α «Ἀλέξανδρος Κούρκουλος τοῖς ἐντευξομένοις χαίρειν ἐν κυρίῳ τῷ Θεῷ». Ἐν τῇ φρ «Γραφεὺς τοῦ βιβλίου». Επέσται «Προσκύνιον καὶ παράδειγμα». Ἐχει δὲ ὥδε· Καθὼς παρ οἱ μέλλουσις, οἱ μύρμιγκαις καὶ ἄλλα διάφωρα ζωύρια· κοπιάζουσι μὲν κακαθημέριδες· συνάτηντες· οἱ μὲν τὸ γλυκίτατον μέλλι· ἡδὲ τὸ ἥδιον βρῶμα, ἀμφότερα μὲν διακαντός, ὡς ἄνθοθεν ἥρικα, περὶ πλέον δὲ τὴν ἄνοιξην, καὶ καλοῦ καιροῦ ὑπάρχωντος· οὗτοι καὶ ἦγώ ἢ ἐλάχιστος καὶ πάντων ἰσδατος ποιῶ, καὶ κοπιάζω μὲν δεῖ· καὶ πάντωτε· εἰς τὰ ἄνθη καὶ παραδίσους τῆς ἀγίας μας ἐκκλησίας· συλλέγωντες· ἀπὸ αὐτήν· τὴν σωτηρίαν τῆς ἀμαρτωλῆς μου φυγῆς· μηδὲν ἀμελάντες οὐδέλλως· περὶ πλατον δὲ ποιῶ ταῦτα τοῦ, καίροῦ καλοῦ ὑπάρχωντος· οὐδὲν αἰσθητοῦ, ἀλλά νοητοῦ· ξύουν δὲ γένες φρενίδες καὶ βιωτικάς μερίμνας ἔχωντος· ἵστωνται καὶ πρόστων νὰ τὰ διατεινοῦν· τὰ πάντα ἢ ἄνθοθεν θεία πράντια· δεύτερων· ὁ κατὰ σάρκα πατήρ μου· τοῦ ὄπιου πάρακαλοῦ κύριος τῶν θεῶν, καὶ τὴν δέσποιναν Θεωτόκουν νὰ τοῦ δύνουν· ἔγινεν φυγικὴν καὶ σωμα-

τικήν εἰς σύστασιν καὶ καθίστησιν, εἰς τὰ τοῦ οἴκου μας· ἔνως, ὅτον τὰ πάντα ὁ θεός, τῆς τιμώνη τῆς γνώσεως, εἰς ἡμας νὰ οἰκισθούμεσσαμεν τὰ παιδιά. Φυγῆς καὶ σύμπατος χρυσώδεις· ὅτε ἄγω, καὶ ὁ κατὰ σέμφυτα μέλεις μου· τι ὃς ἐστι ἢ ἐργάζωμα; ὅτε δὲ θεών γραφῶν (έν τη ἣντι κατερρόπισην καὶ πλεύρον) μεταφρασταῖς, ἥγουν τὰ νὰ μεταγράψω βιβλία τικα· χειρόγραφα καὶ ἀξιόποστα· καὶ καταπολέμηστημα· οὐτω γοῦν σπουδάζωνται, μοῦ ἔτυχει κατὰ συγχαρισμένην βιβλίων φυγοφύλαξ καὶ ὄφελιμον, σηματιζόμενο (Πίττα σκανδάλου) τῷ ὄπιον τὸ Σχετικό μακαρίεστον· καὶ ἀξιομνημόνευτος· κύριος κύριος· Ἡλίας Μηνιάτης· ἐκ Καιφαληνίας, ἵστοκος Κερνίκης καὶ Καλαβρήτων· ὁ ὄπιος ἑρωτικής ἀπὸ ἔναν εὐλαβῆ, ἀργωντα, τῷ τι κίνας ἔκτινο ὅποιος χωρίζει δύο ἑκκλησίας· ἀνατολήν καὶ δυτικήν· καὶ ἔτετη τοῦ ἀπωκρύνεται· τὰ δύο· διὰ ἀναγυνόσκων ἀναγνωστής· τοῦτο τὸ βιβλίων ἰθουλέμπτα νὰ μετάγγισθω εἰς ὄφελιαν ἡμοῦ καὶ τῶν ἀναγυνωσκόντων· καὶ εἰς παντοτινῶν μνημόσυνῶν· ἡμοῦ καὶ τῶν γονίων μου· παρακαλέσας δὲ οἱ ἀναγυνόσκωντες· μὲν με καταρρέονται· έάν εὑργετε τινὰ σφράλματα· διτι καθάπτε (έν τη ἣντι παράδειγμα) γάρ οὐρανὸς ἔκτος νεφελῶν ἴστην γαλεπόν, ποσάντως βιβλίον δίγχα σφράλμάτων εύρεται· μὴν νομίσσης· γοῦν δὲτι ἀρεταῖτον μετο γράφω τι· μὴ γένητων ὥρα εὔρω· εἰς τὸ περιώτακα βιβλίον· ἔλεινα γράφω. μηδὲν προβέττιωνται· ἀφεμαυτοῦ· γινόσκεται δὲ οἱ ἀναγυνόσκωντες· διτι ἐστι καὶ ἔτερον βιβλίον περὶ μετεόρων καὶ ἀλλα τινὰ· τὰ ὄπια οὐλα· θεός βιωθούντος μοι· θέλω μεταγράψῃ· καὶ οἱ μὲν δρυῶν λογιάζω, εἶγε τῷ θεῷ χέρις, τῷ δωτέρῃ πάντων τῶν ἀγαθῶν, εἰ δὲ πέριττον δόξῃ καὶ ἀνορελαῖς, ἀλυμπίς γε τὴν ἀγαθὴν πρωτίστων δίξασθαι· ἥτις καὶ αὐτῷ τῷ θεῷ ἔστιν εὐαπόδευτος· ἔτος· αὐτὸν δύγιανδρο—ι—.

2 (φ. 23α). «Βιβλίον καλούμενον, Πέτρα Σκανδάλου· ἥτοι ἀρχή, καὶ αἵτια τῶν δύο ἑκλησιῶν, ἀνατολικῆς καὶ δυτικῆς.—βιβλίον πρώτον, τὰ κατὰ Ἰγνατίου καὶ Φωτίου, Κωνσταντίνου πόλεος· πατριάρχας· σολεύγησης παρὰ τοῦ αωφοτάτου λογιότατου, καὶ θεοφιλετάτου, ἐπισκόπου Κιρυκίης, καὶ Καλαβρήτων, κυρίου κυρίου Ἡλίου Μηνί· νεάτην ἐκ Καιφαληνίας : - ».

Πέριξ τῆς ἐπιγραφῆς Ἀλέξανδρος Κούκουλος καὶ ἀναγνώστης, ἔγραψα ἔτος 1729—Νοεμβρίου 2. «Επεται φύλον·—Πίνακι τοῦ βιβλίου.—Νοεμβρίου — 6 — Ἐν φ. 23β ἐπικεκολλημένη εἰκὼν τοῦ Μηνιάτη ἐξ ἐντύπου.

Σημειεύετον, διτι πρὸ τῆς ἐπικολλήσεως εἶχε γράψει· Ἐδώ γράψει· τὸ πουάδρος Ἡλία Μηνιάτη. Τούτων καὶ τῆς ἐν φ. 23α ὄρχομένης Πέτρας Σκανδάλου προηγεῖται ἐν φ. 23β—23β ἀκάρδασις· «Τῷ πανεδεσμοτάτῳ, κυρίῳ χειρίῳ· καὶ μεγίστῳ ἀρχιπρεοβυτέρῳ» τῆς θεοσόστου πόλεως Κερκύρας, καὶ αὐθέντου ἡμῶν, Σπυρίδωνος Βουλγαρί· «Ἀλέξανδρος Κούκουλης, κοι ἀναγνώστης, τὴν προσκήνιοσην καὶ ἐδάφιαν μέτανοιαν· ἐγὼ δὲ ἀλάχιστος πάντων, μετά οἰδοῦς κομίζω». Λοχ. Καθοίκηρ, τὰ ἀνοίλικα βρέφη συνομιλῶνταις δοκοῦνται· παρὰ τοῖς ἀκρωταῖς, τὰ Δεγήμενα παρευτῶν λῆρος, καὶ παραμύθια, μὰ ἀναγκάζονται· δῆμος οἱ ἀκρώταται πρὸς χαράν· καὶ ἀγαλίσσιν· ἐτούτα παρομοιώδεινταις καὶ ἔχον· διὰ τὸ ἀνήλικον τῆς γνώσεως, δημιλῶνταις γάρ πρὸς τελείους· ἀνδρας· δικαίως λογίζομαις παραευτῶν, δὲ ἀτελῆς· τολοτικὸν παρακαλῶσαι παιναϊδειμότατατ· καὶ ἀρέβινται δημῶν, νὰ ἔχω συγκαμην καὶ συμπάθιον· ἐπιδή ἐτόλμησα τὸ ὑπέρ τὴν δημαρχίαν μου· ἔγουν μὲ ἀτελή, η μάλλον παιδιακὰ λόγια· νὰ παρεγράψω, τὰ δύο κατὰ τὸ ποίητον τῆς

έξια σεν. δὲν ἔγραψε δύμας πρότοιν, πλασκονυμίνος ἀποτοῦ χεῖος, ὃποῦ ἔχω, διύτερον καὶ ἀπὸ ἀγάπην¹ ἐπόλεμοι, νὰ τοῦ απειροστοῦ τὸ μακροσπεντες τοῦτων διήριων, ὅτι τὸ νὰ γαρζίῃ τοὺς μυχές γαρίσσαται, εἰς μαγιάλους καὶ ἵναρες; ἀνθρώπους, δὲν εἶναι πρᾶγμα ἄπρεπον . . . Τέλ. γερίων εἰς τὴν πλευράπλιμοτικά σου· τὸ βιβλίον τῶν μετεώρων καὶ τὰ ἐπίληπτα τυγχράμματα· οὐτό τοι δὲν· μάλιστα τὸ βιβλίον τολεγόμενον Πέτρος σκανδάλου τὸ ὄποιων ἦτον ἄριδόνεν· ὅταν τὴν εὑρεσκορένην² ναῖται Ἑρετιγ³ τινῶν εὐρισκομένων⁴ ἐν τοῖς τύποις ἡμῶν ἔμποτες; τοῦ θεὸς καὶ τὸ πνῖμα τὸ ἀγίον τὸ ἐκ τοῦ πατρὸς ἐκπορευόμενον, νεκάς γυλαῖται· ἀπὸ εἰτιαν⁵ φυγοβλαβῆ, καὶ νέαν ἔρασισν. Όμως πανεπιστημόταται· καὶ ἀρθίνει τὴν ἡμῶν, τὰς τρίας θύσιας· δὲν οὐτι μόνον τὸ μυροποτές τοῦτο δόρμιν, ἀλλὰ καὶ τὸν ἐραύνον μου⁶ γαργάρω της παρασκεύης λεπτὸν τὴν πανεπιστημοτικά σου, τὰ δευτέρια τὸ δύον τούτον, μὲν Ἰλαρίων πρόσωπον καθησίς εἶναι ἢ τάξης της· μὴν ἀποβλέποντας⁷ τοῦ τὴν μετρότιτα τοῦ γαρίσσατος· ἀλλὰ εἰς τὴν μαγάλην ἀγάπην τοῦ γαρίσσαντος· “Ἐγέρεσθαι—αὐτῷ.—Νοέρδριώ—β.—Βλάγιστος δυσῆλος, τῆς σῆς πανεπιστημότιος· Αλίξανδρος Κούρκουλος, καὶ ἀναγνωστης·—

Ἐν τέλει τῆς Πέτρος Σκανδάλου (φ. 79ο) τάδε· Ἐμπιστογλωτίσθησαν, δῆλα τὰ ἁνθεῖν ὥκις ἐροῦ τοῦ ἀμαθοῦς καὶ ἐλαγίστου, “Ἀλέξανδρον Κούρκουλον καὶ ἀναγνώστην,” μὲ πόνου πολὺν, καὶ δαπάνης οὐκ οἰτίγης εἰς ὄρελειαν ἐμοῦ, καὶ τοῖν ἐντυγάντων⁸ ἀξιῶ δὲ τοὺς ἀναγνόσσοντας· τοῦτον μου, τοῦ πονήματος· μητροποτές⁹ ἐν ταῖς προφορικαῖς ἡμῶν¹⁰ τοῦ κατασάρκα πατέρες μου¹¹ καὶ μητρός μεν, καὶ τοῖς συνοδίαις αὐτῶν δευτερον¹² δὲ μέμνησμαι καὶ ἐμοῦ, καὶ ἐτεῖται λόσιν τῶν ἀμαρτιῶν μου¹³ δὲ· μάρτυς μου¹⁴ δὲ ἀλοίμιτος ὄρθιαλμὸς τοῦ θεοῦ με μεγάλον κόπον τὸ Ἕγραφα¹⁵ τὸ Ἕγραφα δὲ διὰ δύο ἐτεῖται¹⁶ μιὰ μὲν τὴν δόποιαν ἔνοθεν ἐσημείσσα διέντερον δὲ, διὰ να μη φανῶ ἀμελής καὶ δέθυμος, καὶ κατακριθῶ δὲς κρίπτοντας τὸ τάλαντον διτι λέγει καὶ δὲ Χριστός, οὐαὶ τοῦ κρίψαντος τὸ τάλαντον¹⁷ τοῦτο γίνόσκοντας δὲν ἀμέλης οὐδέλως¹⁸ εἰς τὸ νὰ φαντρέσσω καὶ πληθύνω τὸ τάλαντον ὥκοῦ ἔχω¹⁹ ἔγουν νὰ φανερόσσω, μερικά τ.ν.α. τὰ δόπεια ζεστανή, καὶ ἀδηλα, ἵνας τοῦ νῦν²⁰ διτι κύπος κεκληρομένος²¹ καὶ πηγὴ ἐσφραγισμένη²² καὶ. θυταυρός, ἀφανής²³ τι ἐν αμφετίροις δρελος²⁴ μὲς φροὶ τῇ θείᾳ γραφή²⁵ τὸ λοιπὸν ἐντεῦθεν τοῖνυν ἀργοντας²⁶ ἐτερά τινα ὀρέλιμα²⁷ τὰ δόπεια, δέλω γράφη καὶ αὐτά, θεοῦ βοηθοῦντός μοι, δὲς ἔγει τῆς θείας χάριτος, οἵδεν πλειστίμεν καὶ ποιούμεν²⁸ διτι φροί, καὶ δὲ δὲς δαματοκού²⁹ θωάντης. Εἳν μὴ Κύριος, οἰκοδομήσῃ, οἴκου τῶν ἀρετῶν μάτην κοπιῶμεν³⁰ πλὴν γάρ αὐτοῦ³¹ οὐ πράξις, οὐ λόγος, πλειωταί καὶ δὲ ἀφιεύθης, Ἰησοῦς· Χριστός, ηρωκή ποτε, πρὸς τοὺς αὐτοῦ μαθητᾶς³² (καὶ λαλεῖ καθ' ἐπάστην, διὰ τοῦ εὐάγγελίων καὶ πρὸς ἡμᾶς)³³ χωρὶς ἐμοῦ, οὐ δύνασθαι ποιήσειν οὐδὲν³⁴ τὸ λοιπὸν κάλιν ἀξιῶς ἰστενώ. τοὺς ἐντυγάνοντας, τὰ ὄπισθεν, καὶ τὰ ἐμπροσθεν, τελεῖται τὰ παραγγελμένα³⁵ ἡγουν νὰ φανερώσι³⁶ ἔκαστος, πρὸς ἔτερου, τὸ τάλαντον διοῦ ἔχη³⁷ ἔγουν, δὲ διδάσκαλος νὰ πεδαγωγήσῃ καὶ διδάξῃ³⁸ δὲ πρέσβης νὰ νουθετήσῃ, δὲ ἴσερες, (καὶ καθ' ἔκαστος διοῦ ἰξεύρη γράμματα³⁹ νὰ σκουδέσῃ, νὰ μάθῃ καὶ ἄλλον⁴⁰) διτι τάλαντον, λέγεται καὶ διομάζεται, καθές ἐπιστήμη, ὥκοῦ, ἐξήρη καθ' ἓνας⁴¹ δὲ μὲν πολὺ δὲ ὀλίγο⁴² ταῦτα ἀναγνόσσοντας, γίνεσθαι, καὶ ποιηταὶ τοῦτων, διτι δὲ γνοὺς καὶ μὴ ποιήσας πολλὰ διεργεῖται. “Ερήμωθας⁴³ φῦλ, φευρ,⁴⁴ Σ”.

(Ἐπειτα τὸ τέλος)